

האמור לגבי חטאת, עשה הוא. והנה ליה חטאת עשה ולא תעשה, ואין עשה של אכילת קרבן כשר דוחה לא תעשה של חטאת פסולה ועשה של "יקדש".

והוינן בה: אשכחן הטאת דמתקדשת בבלוע, שאר קדשים שמתקדשים בבלוע, מנלן?

ומפרשין: אמר שמואל משום רבי אלעזר: נאמר "זאת התורה לעולה ולמנחה ולחטאת ולאשם ולמילואים ולזבח השלמים". כל הפסוק הזה מיותר, שהרי בכל אחד מהקרבנות בפני עצמו כתוב "זאת תורת העולה", "זאת תורת החטאת", וכו' אלא פסוק זה בא להקיש כולם זה לזה, וללמוד מזה על זה, ודורשים שלכך הוקשו כולם לעולה — כי עולה, מה עולה טעונה כלי אף כל הקרבנות טעונה כלי.

והוינן בה: מאי כלי, על איזה כלי מלמדת עולה?

אילימא שצריך מזרק לקבלת דם? הרי בשלמי צבור נמי כתיב בהו בהר סיני "ויקח

משה חצי הדם וישם באגנות", וכתוב שם "ויזבחו זבחים שלמים", וכיון שחוזר ומקיש כל הקרבנות גם לשלמים, אם כן, גם דין זה שצריך קבלת הדם במזרק נלמד משלמים.

ומפרשין: אלא, מלמד על סכין לשחיטה, ולהוציא צור וציפורן וקנה שצריך כלי שרת (76).

ועולה גופה, מנלן שצריך סכין לשחיטה?

דכתיב "וישלח אברהם את ידו, ויקח את המאכלת", ולא כתוב "את המחתך", משמע שצריך דווקא כלי. והתם בעקידת יצחק, עולה הוא, דכתיב, (77) "ויעלהו לעולה תחת בנו". ולמדים מעולה לכל הקרבנות שטעונים שחיטה בסכין.

והוקשו כל הקרבנות למנחה — מה מנחה אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה, שנאמר "כל זכר בכהנים יאכלנה", אף כל הקרבנות אינם נאכלים אלא לזכרי כהונה.

והוינן בה: מאי היא, איזה מן קרבנות למדים ממנחה שאינם נאכלים אלא לזכרי

עשה ואין עשה דוחה לא תעשה ועשה. ומהר"י ענגיל כתב על זה שבעים תירוצים.

76. כך פירש רש"י כאן. והתוס' לעיל תחילת פרק איזהו מקומן האריכו בזה אם נאמר בזה שיהיה הסכין כלי שרת או שמספיק כלי ואפילו כלי חול.

77. מקשים, הלא ביצחק עצמו נאמר והעלהו שם לעולה. ולמה צריכה הגמרא להביא ראיה מהאיל שקרב תחתיו.

הביא בזה קושיית האחרונים. שבסוגיא בפסחים אמר רב אשי שמשרת ויקדש הם שני כתובים הבאים כאחד שבליעות אסורות אוסרות. ומבואר שם שמיקדש אי אפשר ללמוד לנזיר כי חולין מקדשים לא ילפינן. אך היקדש מיותר כי אפשר ללמוד איסור בליעות משרת הכתוב לגבי נזיר. ותמהו, הלא רב אשי עצמו אמר כאן שזה שאין עשה דוחה לא תעשה לאכול קודש כשר שנבלע בו פסול זה משום שיקדש עשה, ואם כן, כלי היקדש כשנבלע קודש פסול בקודש כשר הרי היה הכשר נאכל עם הבליעה משום עשה דוחה לא תעשה. ולכן צריך את היקדש לומר שזה